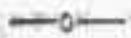

ο Κ. Βάρδας, ἄλλα καὶ ὡς πολύτεκνα κάλλιστα παρέγε παραδείγματα· διότι καὶ τοῦ ἔθνους περὶ πάντων ἀγῶνος ἐπὶ τινα χρόνον μετέσχε μετὰ τοῦ αὐδίμου· Γψηλάντου καὶ συστρατευσάμενος, καὶ συμπαθῶν, καὶ συμβουλεύσας, καὶ παραμυθίσας, καὶ μαχητῆς τῆς ἑλευθερίας καὶ τῆς πίστεως. Εἰτοτε δὲ ἡ ἀγνὴ καὶ ἐνθερμός αὐτοῦ φιλοπατρία κατὰ πᾶσαν ἐπίσημον περίστασιν τοῦ ἔθνους ἀνέλαμψε.

Τοιούτα; οἱ Ν. Βάρδας, καὶ τοσαῦτα ἐμόγθησεν ὑπὲρ τῆς πατριδὸς τὴν ἡποίην βλέπει σήμερον ἐν μέρει ἑλευθέρων καὶ εἰς μέγα ἀτενίζουσαν μέλλον. Εἰ καὶ γεγερχόντες θάντοι παύει διδάσκων· καὶ πλουτίζων τὸ ἔθνος διὰ κοινωφελῶν συγγραμμάτων, μεταξὺ τῶν ὅποιων συγκαταλέγεται μάλιστα καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡθικῆς ἐγγειώδιον.

ΡΟΔΟΝ ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΘΟΝ.

Rosa multiflora. — Class. Scosandria
Polygynia.

R. multiflora, corrymbosa, caule petiolisque aculeatis, foliolis septenis ovatis pubescentibus, stipulis bracteisque argute serratis, germinibus pedunculisque inermibus, calycibus, pinnatifidis, stylis elongatis. (Nob.)

Τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ ρόδου μετανέγκη πέπλον τὸ πρώτον ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τὸ 1804, κτυκείθεν δὲ μετεκομίσθη καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς τῆς Εὐρώπης μέροσιν, τοῖς δὲ καὶ ἐν Ἑλλάδι, ὃπου εὑδοκεῖται κακλιεγούμενον καὶ ἐν ττοῖς γάστραις καὶ κατὰ γῆς ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκφύει πάμπολλα σάνθη, καὶ οἱ κλάδοι αὐτοῦ αὐξάνουσι ταχέως, χρῆσις ὑποστηρίγματος μάλιστα γενέσθειν, διεπεριστῆται καθ' ὅλον τὸν Μάτιν μῆνας ὥραιαν θέαν διὰ τὴν ταχείκην αὐτοῦ βλάστησιν, καὶ τὸ πλήθος τῶν ἀνθίων, ὃν ἔκκεστον ἔχει μέγεθος κοινοῦ ὡς ἐγγριστα ρόδου, καὶ τὸ αὐτὸ ζωηρόν χρῶμα, διπερ ἐνίστεται κατ' ἀρχὰς μὲν πυρρόν, ἀκολούθως δικαὶος ἐκγραμματιζόμενον βαθμητὸν καθισταται ὑπέρυθρον, εἶτα ὑπόλευκον, καὶ ἐπὶ τέλοις σχεδόν λευκόν. Η ἀνθίσις γίνεται ἐν εἰδας κορύφησι, ἐκαστος τῶν διοιών φέρει πολλάκις μέχρι τῶν διεκπάντας καὶ ἐπέκεινας ἀνθέων, ἀναδιδόντων ὅσμην ἑλαφράν μὲν πλὴν ἡδίστην. Οἱ καυλοὶ λεῖοι καὶ γλωσσίεις ἐν ἀρχῇ, φέρουσι κέντρα ὑπέρυθρα, καμπύλα καὶ στερεά, καίμενα ἀνὰ δύο ἢ τρία περὶ τὴν βάσιν τῶν φύλλων, η ὀπεύτως εἰσὶ γράμματος χλωροῦ μὲν πλὴν τείνοντος πρὸς τὸ ὑπόξενθον.

Πολλαπλασιάζεται δὲ τὸ φυτὸν τοῦτο εὐκάλως διὰ μεταρυτεύσεως ἢ καταβολῆς κλώνων καὶ μοσχευμάτων.

Ι. ΔΕ. ΚΙΓΑΔΔΑΣ.

—ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ—

ΒΑΣΙΛΟΠΑ,

—ο—

ΠΡΟΠΤΑΛΙΑ ΕΝ ΜΟΝΑΧΩ. Ο βασιλεὺς Λουδοῖχος τῆς Βρυσίας, ο φιλέλλην, φιλόμουτος καὶ φιλότεχνος ἐκεῖνος ἡγεμὼν, ον δικαίως η κοινὴ τῆς Εύρωπης γνώμη ἀπεκάλεσε τὸν Γερμανὸν Περικλῆν, ανεγέρσεις ἦδη ἐν τῇ πόλει θν ἐκόσμησεν εἰς Ἀθήνας τῆς Γερμανίας, καὶ τοι μὴ πλίον ἐπ' αὐτῆς Βασιλέων, πολυτελῆ προπύλαια, ἀγοντα πρὸς τὴν θαυμασίαν γλυπτοθήκην αὐτῆς. Εἰσὶ δ' αὐτὰ ἐργα τοῦ πεισωνύμου ἀρχιτέκτονος Κλέντζε, καὶ, ἐκ λευκοῦ Τυρολίου λίθου κατεσκευασμένα, ἔχουσι περίπου τὸν βυθιόν τῶν Ἀθηναίων προπυλαίων, καθ' ὅσον αὐτὸς συντινάζεται πρὸς τοῦ Μονάχου τὸ κλῖμα, καὶ κοσμοῦνται ἐκκέρδωθεν δι' ἐνὸς αετωμάτος, 64 πόδων μῆκος, 10 ποδῶν ὅψις ἔχοντος, καὶ περιλαμβάνοντος ἀγάλματα ἀνδρουμάτη, μέρος μὲν ἐργασθέντα, μέρος δὲ σχεδιασθέντα ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ Φειδίου, τοῦ ἀποθανόντος Σχεντάλερ, καὶ αναφερομένων εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, καὶ εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Βασιλέως Οθωνος.

Τὰ ἀγάλματα τοῦ ἐνὸς τῶν αετωμάτων ἀπερχόμενανται εἰς τὸν Ἑλληνικὸν ἀγῶνα, εἰτέται δὲν ἡτομάζομένταν· τὰ δὲ τοῦ ἑτέρου εἰσὶ τὰ ἔξι. Εἰ τῷ μέσῳ παρίσταται ὁ βασιλεὺς Οθων, εὑθρόνος καὶ ἐν ἀρχαῖς ἀναβολῆ. Δεξιόθεν δ' αὐτοῦ ἴσταται Ἑλλην ἵστερος τὸν σταυρὸν διὰ χειρὸς ἔχων, καὶ παραύτον ποιητὴς κρούσων λύραν, περά δὲ τὸν ποιητὴν ἐπιστήμων, κρατῶν ἀνεπτυγμένον πίνακα. Επέκεινα τούτου κάθηνται εἰς ἕργος καὶ εἰς ποιὲς ποιότην ἀφορῶντες καὶ τῶν ἀσμάτων αὐτοῦ ἀκρομενοί. Περιτέρω δ' ἐκτελεῖται ἀναπταρή, καὶ ἐν κύτῃ ἀνευρίσκεται τετράγωνος Ἐρυπῆς Βακχοῦ, καὶ ἐν τῇ γωνίᾳ, γεωμέτρης τὸ ἐργαλεῖα τῆς ἐπιστήμης αὐτοῦ κρατῶν, στηρίζεται ἐπὶ ἑταμμένου ἀρότρου. Αριστερῶς δὲ τοῦ βασιλέως ἴσταται ἀνήρ ἐνοπλος, καὶ παρ' αὐτὸν ἐμποροι στηρίζομενοι ἐπὶ ἀφλάστων καὶ πηδαλίου, καὶ ἐπέκεινα γεωργὸς γονυπετῶν, καὶ ἀπαργάς φέρων σίτου καὶ σταυροῦ. Μετ' αὐτὸν δὲ δύο οἰκοδόμοι, ἐν τῷ οδατὶ μέχρι τῆς ὁσφύος ἴσταμενοι, οἰκοδομοῦσι λιψένα, καὶ πέραν ἀλισέλκει τὸ ἀκάτιον εἰς τὴν θάλασσαν, ἐφ' ἣς δελφίνες φαίνονται ἐπιπλεύοντες.

Τὰ ἀγαστοτεχνήματα ταῦτα, κινοῦνται τὸν θαυμασμὸν πάσης τῆς Γερμανίας, θέλουσιν αὔξησει τὴν εὐκλείαν τοῦ μεγάλου προστάτου τῶν τεχνῶν καὶ τὴν λαμπρότητα τῆς πόλεως δι' θν κατασκευαζόνται· δι' ἡμᾶς δὲ ιδίως ἔχουσι σημασίαν ἀνωτέρων, καὶ παρέχουσιν ἀφορμὴν νέας εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν ἡγεμόνα δασικαὶ ἀγωνιζούσους μᾶς ὑπεστήριξε, καὶ εἰς ἐμὸν αὐθίς δργανισθέντας μᾶς ἡγάπησε· διότι εἰσὶν ἡ ἐκφραστικὴ τῆς βασιλικωτέρως διανοίας καὶ τῆς φιλελληνικωτέρως διαθέσεως. Δι' ὑψηλοτέρας γλωσσῆς οὐδέποτε ἐδόθησαν οὐρηλότεροι συμβουλαί, οὐδέποτε καλλιτεχνικὴ ἐμπνευστικὴ ἐγένετο πιστο-